

nr. 34
april 79

KAMP & SEIER

KORLEIS ER
STODA I
PARTIET ?

årsmøtet for døra :

HAR DS BLITT

SVAKERE TIL Å LEDE ?

MER
militærdebatt

innhold :

Leder	s. 2
1.mai: 10 dager igjen-hva gjør vi FORAN ÅRSMØTET:	s. 3
Beretninga er her	s. 4
Har DS blitt svakere til å lede ?	s. 5
Korleis er stoda i partiet?	s. 6
PARTIET OG JENTENE:	
Skal vi bare verve mannfolk?	s. 8
Protestskriv!	s. 9
Rød Ungdom trenger hjelp!	s. 9
KK: Spesialistprinsippet må få spillerom!	s.10
MILITÆRDEBATT:	
Distriktskonferansen støtter militærtese-forslaget	s.11
Forsvarsbevilgninger?	s.12

Leder:

Kritikk nytter, det bør ingen av denne avisas faste lesere være i tvil om. KOS har fra å ha vært i ei elendig forfatning blitt et organ som det går an å lese (tyde) og med ei bedring i den redaksjonelle linje. Vi har tenkt å fortsette kampen for et skikkelig bla' og neste nummer vil forhåpentlig foreligge som offset-utgave i A-5 format. Men god trykk kan ikke redde ei ellers dårlig avis, derfor trenger vi samtidig hjelp og debatt for å drive fram et innhold som er mest mulig tjenlig for den kampen vi skal føre. Vi vil ikke at KOS skal bli et teoretisk debattorgan først og fremst. Vi trenger teori, men den må være innretta på det praktiske arbeidet vi gjør som kommunister - kort sagt: Veiledning til handling!

Forrige leder pekte på tendenser i partiet til manglende entusiasme og svak organisering, og satte dette opp mot krigsfaren. Ulike undersøkelser og rapporter viser at slike tendenser er ganske utbredt, og på en distriktskonferanse som blei avholdt rett før påske blei det slått fast at blant mange feil og svakheter så var det én ting som måtte bedres dersom vi skulle kunne rette på noe som helst, nemlig demokratiet fra topp til bunn i partiet! "Uten en høy grad av demokrati er det umulig med en høy grad av sentralisme" sa Mao i 1962 etter at KKP hadde råka opp i store problemer bl.a. med det indre partilivet. Uten sentralisme vil vi ikke være i stand til å gjøre noe som helst bra, og derfor må vi slå alarm når vi ser at det skorter på demokrati!

KOS har en begrensning, men særdeles viktig funksjon oppi denne kampen. Vi må gjøre avisa til et forum der folk kommer med sitt bidrag på det feltet de jobber med. Demokrati er ikke bare en rettighet, men også en plikt. Det betyr at du som selger KK på dørene annen hver uke må sette deg ned og oppsummere erfaringene sånn at andre kan lære av deg. Det betyr at flere må anstrenge seg for å finne bra og dårlige sider ved DS' ledelse i perioden som har gått, og skrive til oss. Vi må bli mye flinkere til å oppsummere det vi har gjort, for å lære, for å forandre praksis og forandre verden...

1.MAI:

10 dager igjen — hva gjør vi

Når dette kommer ut vil det være kaappe to uker i gjen til 1.mai. Noen steder er folk kommet godt igang, andre steder ligger det tynt an. Få folk møter på åpne møter, og mobiliseringa har kommet kort.

Alt i alt tror vi det er grunn til å slå fast at uten et kraft-tak fram til 1.mai så kan vi flere steder riskiere stor tilbakegang.

BLIR DET IKKE ENHET - SÅ SLOKKER GNISTEN.

Det er mange ting som gjør at situasjonen er slik. vi skal ta opp noen av dem.

I fjor hadde vi stor framgang flere steder hvor vi oppnådde å presse SV til enhet. I år er dette vanskeligere. SV står på ei mye hardere linje ovenfor oss. Dette har skapt motløshet, og mindre entusiasme hos oss. Faren er åpenbart tilstede for at SV-ledelsen på denne måten vinner dobbeltseier. De klarer ikke bare å hindre samarbeid, de klarer også å hindre store klassekamp tog. Oppgava vår er å bygge på den store entusiasmen mange uorganiserte fikk i fjor, avsløre SV's råtne linje ovenfor dem og mobilisere dem til vårt tog.

FOLK ER MURT INN I OPPGAVER OG PÅ MØTER.

Dette er et stort problem som vi så langt fra løser bare ved å "knipse i fingra". Men et sted må vi begynne. 1.mai er ei stor oppgave. Nå er det hovedoppgava for partiet. Det er derfor helt uholdbart at flere avdelinger ikke engang har 1.mai-ansvarlig. Det er heller ikke ei oppgave som kan overlates til en kamerat, et stort antall må trekkes med. Det betyr at andre oppgaver bevisst blir prioritert ned.

Vi må også bryte med en tidligere tendens til å opprette alle mulige og umulige komiteer (faglig, kvinne, ungdom, anti-imp., anti-fasc + et stort antall lokale). I svært mange tilfeller blir det papirkomiteer, det betyr mye organisering og svært små resultater.

FULL MOBILISERING

De siste to ukene er det viktig å sette mye krefter inn. Vi veit at det rundt omkring sitter mange folk som kunne tenke seg å gå i tog 1.mai, men svært mange av dem kommer ikke av seg sjøl. Vår oppgave nå er å nå ut til alle disse, nære venner, folk som gikk i toget i fjor og folk som det siste året har blitt dratt med i fronter, lokale-kamper, ungdomsaksjoner osv.

Skal vi klare det så trengs det stram organisering.

De aller fleste av oss kan sette opp ei liste på 5-10 folk som de siste dagene skal oppsøkes personlig.

Når du leser dette er det ingen grunn til å vente på at noen fra styret eller 1.mai-fraksjonen skal komme å gi deg denne oppgava, til det er tida altfor knapp. Ta initiativet sjøl!

Men skal vi få dette til så krever det at vi disponerer den siste tida til 1.mai - jobbing. Vi oppfordrer derfor alle til aktivt å jobbe for at flest mulige møter blir kutta ut i denne tida

KOS-red.

PERSONLIG MOBILISERING -

DEN BESTE GARANTIE FOR STORE 1.MAI-TOG

BERETNINGA ER HER:

SOM DE SER SÅ FORELIGG NO BERETNINGSUTKASTET TIL DISTRIKSPARTIET. HO HAR VORTE FORSINKA NOKO, MEN REINT PRAKTISK HAR DET HATT SVÆRT LITE Å SEIA AV DI SKILNADEN VAR FØR OG ETTER PÅSKE. UANSETT SÅ VIL HANDSAMINGA AV UTKASTET KREVJA EIN STRAM PLAN, DER HOVUDTYNGDA AV SÅVEL STUDIAR SOM DISKUSJON MÅ GJERAST I BYRJINGA AV MAI. FRISTEN FOR INNSENDING ER MIDTEN AV MAI.

HER VIL VI GJE NOKRE RETNINGSLINER FOR HANDSAMINGA I LAGA.

I leiaren i dette nr. av KOS vert det synt til ein tale som Mao heldt på ein utvida arbeidskonferanse for 7.000 partifolk i 1962. Dette var som nemnt etter ein periode med mykje problem i oppbyggjinga i Kina og med eit skrantande demokrati i partiet. I denne talen (er gjengjeve i Marxistisk Forum 6/78) går han inn på metoden som rapporten til konferansen har kome i stand på. Ei gruppe utarbeidde eit utkast. "Før det politiske byrået i sentralkom. kunne diskutere utkastet foreslo jeg for dem at vi staks skulle sende den ut til alle kameratene som var på konferansen for å høre deres merknader og meninger, istedenfor at det politiske byrået først hadde et møte for å disk. den." Og så begrunnar han kvifor det er rett at kameratane uttalar seg; av di dei aller fleste, er nærare grunnplanet og arbeidar på høgst ulike felt og nivå. Resultatet av denne runda var da og at mykje vart forandra. Metoden er frå massane og til massane, først demokrati og så sentralisme. Dette må vi lære av no!

STUDIAR.

I kapitlet "Har DS vorte flinkare til å leia?" i slutten av utkastet har vi nytta eit sitat frå ein annan Mao-artikkel. Den er på s. 371-395 i 5. bandet. Han er lang, men svært innhaldsrik, så vi vonar folk vil ha stor nytte av å studera han.

Artikkelen er skriven i ei tid då ikkje alt gjekk like knirkefritt i verda og i Kina. Det var rett etter Khrustjovs forræderi mot sosialismen og Stalin. Derfor kan vi sjå han i samanheng med stoda i vårt eige parti: Korleis skal vi gje ei rett framstilling av bra og dårleg som ikkje tar frå oss motet, men som samstundes gjev ei rett framstilling av alle feila som står?

Mao går og grundig inn på mykje av dei gale tinga Stalin stod for i tenkinga si, nemleg metafysikk i staden for dialektikk og idealisme i staden for materialisme. Dette er særst viktig for oss, ikkje minst av di vi spør om det er den revisjonismen APA står for som er det viktigaste avviket i tenkinga vår. APA syner store brister nett på desse områda.

Sett av tid til å studera artikkelen, det er inspirerende lesing!

SPØRSMÅL:

1. Har vi gitt ei haldbar framstilling av dei viktigaste sterke og veike sidene i Distriktpartiet, eller målar vi for svart eller for rosenraudt?
2. Er det den revisjonistiske varianten som APA-leinga står for som utgjer den viktigaste forma for borgarleg tenking i partiet? (Det vi har kalla hovudmotseiinga tidlegare)
3. Fritt fram-punkt. Manglar, feilaktige ting, uklære ting og spørsmål.

NB! Kwart einskild medlem som er usamd eller har merknader til utkastet har rett og plikt til å seia skriftleg i frå, som einskildperson eller gjennom avdelinga!

Lukke til!

RED.

HAR DS BLITT SVAKERE TIL Å LEDE ?

REDAKSJONEN STØTTER OPPFORDRINGA FRÅ VIGGO OG MEINER EIN DISKUSJON SOM RETTAR SEG INN PÅ KORVIDT DS HAR VORTE FLINKARE ELLER IKKJE TIL Å LEIA, ER EIT GRUNNLEGGJANDE SPØRSMÅL Å KUNNE SVARA PÅ I EI ÅRSBERETNING.

MEN SAMSTUNDEN VIL VI RETTA EIN KRITIKK TIL VIGGO FOR Å SENDE OSS EIT INNLEGG SOM ER PÅ FIRE-4-TETTSKRIVNE SIDER. VI KAN IKKJE SETJA INN SLIKT U-ÅVKORTA, DÅ VILLE AVISA FÅ EIT OMFANG SOM ER ALT FOR STORT. SÅ VIDT VI VEIT VART VIGGO OPPMODA OM Å KORTA NED; MEN VILLE IKKJE GJERA DET AV DI HAN SÅG DET SOM REDAKSJONEN SIN JOBB. DETTE TYKKJER VI ER LITE KAMERATSLEG; DET TYD-AR HEILT KONKRET AT VI MÅ BRUKA FLEIRE TIMAR PÅ Å REDIGERA OG OMSKRIVA TIL NOKO SOM INNSENDAREN KAN HENDE IKKJE ER NØGD MED. VI ER IKKJE HEILTIDSTIL-SETTE I KOS-RED., MEN MÅ BRUKA FRITIDA OG PÅSKEFERIEN, VI OG. SKRIV KORT!!!

HAR DISTRIKTET BLITT SVAKERE LEDA I 1978 EIVN TIDLIGERE ÅR?

Dei fleste spørsmålet har jeg stilt meg sjøl. noen ganger i løpet av året som gikk. Jeg har også hørt andre kamerater. Undre seg over det DS har gjort/ikke gjort, så derfor trur jeg det er rt å få igang en diskusjon om dette sånn at det ikke blir liggende som ul- mende fraksjonisme. Jeg skal ta opp en del av de konkrete forholda jeg har hengt meg opp i, og oppfordrer de omta- lte kameratene til å ikke sitte og trø- kke men hve seg inn i diskusjonen.

Byråkratiet; hvordan har DS drivi fr- am stillen med kritikk og sjølkritikk sist år? Et par eks. på at det har gått gjerne veien:

-Kort tid før forrige ÅM sendte jeg en sluggerkritikk til denne blekka. DS var kjapt ute og tok sjølkritikk og sa fra hvilken linje de stod på/ang. kriter- ier til DS-nominasjon)

-I sommer var jeg på et kadermøte sam- menkalt av DS for å kritisere de vikt- igste sidene av politikken til da. Det ble ei liste så lang som et vondt år. Konklusjon: DS måtte behandle kritikken grundig og legge den fram i KOS. Resul- tatet var en fjert i det blå; allmenne og omtrentlige vendinger, og null kon- krete tiltak. Løftet om en korrigerings- plan har jeg ikke sett noe til! Skriv inn om dette, andre som deltok på møtet.

- DS'evne til å kritisere andre har vært dårlig spes. overfor avd. ml. Den har utvikla en råtten rapportstil som ikke har blitt kommentert fra DS.

-Den politiske disk., åssen har den blitt leda? Styrebladene er skrumpa inn til ei tynn beskjedliste uten grundige politiske begrunnelser som ofte fulgte før. Tillempen ikke DS lenger de sent- rale direktivene? Og KOS, sjøl under det verste høyreavviket var diskusjonen livligere enn nå!

Klassekampen i distriktet har i året som har gått stått i krisas tegn, med

nedlegger og permitteringer i et te- mpo som har fått den mest lojale ar- beideraristokrat i DNA til å reise bust. Jeg syns vi har tidd oss altfor skikkelig og ikke gjort mye for å stoppe regjeringas berserkgang. Da en liten bedrift oppi krattet her sa opp noen arbeidere for et par år sia så reiste vi et støtte-arbeid som det slo- gnister av, og hvor vi virkelig var ledende. Har vi vært det nå, når det er snakkom hundrevis av arbeidsplasser?

Noen uker over jul skulle DS rigge til et møte om krisa. Det oppsto en rykteffluom om innholdet, alt fra KK til studiemøtet om krisa allment, heilt til vi fikk beskjed om at det var utsatt på ubestemt tid! Kort tid seinere fikk SV i stand et møte om nedlegginga av den samme bedriften som vårt møte var tenkt å handle om!

Kaderbehandling. Jeg hadde ei tid to oppgaver som begge var av en stør- relse som kunne sammenliknes med hov- edoppgaver. Jeg tok dette opp med kom- missæren, men først 10 mnd etter at u- føret begynte fikk jeg avlæsning. Med ei sånn linje for kaderfostring er vi sikra indre opprøtning, DS!

Et annet eks. er at DS gikk inn fore- deling av ei avd. uten å ha gjort un- dersøkelser om en umulig kaderaitua- sjon som umuliggjorde å stable nye styrrer på beina.

Studier. For ett år sia var jeg med på studieringen som SK sendte ut i internbladene høsten 77. Det er den be- ste sirkel jeg har vært med på, bl.a. med grundige disk. på nødvendigheten av å ha en stram og disiplinert stu- diestil. Har DS gjort noe liknende i denne perioden; har dere f.eks. kjørt mange avd på studieboka i økonomiske kriser, med skikkelig rettledning?

Anti-imperialistisk arbeid blei det drivi her før i Chilekom, Palkom og Solkom. Nå trur jeg ikke det er noe organisert virksomhet i det hele tatt. 2 år har det vært snakk om 3.v.kom.

Masser har blitt spurt om å være med både i 3.v.komite og Øst-Europa-komite-ja, forundre meg trur jeg ikke de har sagt seg villige åsså! Hadde vi brent for anti-imp. arbeid så hadde vel blitt noe, sjøl om det har vært problemer med revideringer av årsplaner og sånt. Er det DS'linje at dette ikke skal prioriteres i området vårt, eller? Sikkerheten. Linja vår er at vi forbere-der oss på krigsfare og illegalitet. Hos oss på beretninga som går grundig inn iikk vi en svært innskjerpa innstruks for rutina for et par år sia. Men åssen blei praksisen-jo gradvis oppsmuldring inntil vi i dag ligger mye dårligere an enn før instruksa kom! Vi driver nå på samme måte som SV antakelig gjør det.

+ + +

Ja dette var en del negative ting jeg mener å ha observert det siste året. Jeg skulle gjøre meg skyldig i historieforsøkning om jeg undersøkte at det er en masse positive trekk i bildet også. Den

fronten jeg jobber i f.eks. fante ikke for 2-3 år sia. Mange masseorg. later til å være i framgang. Kameratene er jant over kommet opp på et høyere nivå etter kampen mot høyre-avviket. Det verves en del; vi blir flere. I vårt område selger vi flere KK enn før. Hele distriktet lå meget gådt an i de forskjellige KK-kampanjene. Likevel trur jeg vi vil vinne mye på å ta en diskusjon på siste distriksperiode. Derfor oppfordrer jeg-som ei første runde-alle som har positive eller negativ kritikk til DS om å skrive inn til dette bladet!

Viggo.

Innlegget er altså forkorta og en god del setninger er omskrevet. De te blir det uunngåelige resultatet av for lange innlegg som vi håper folk vil merke seg. RED.

KORLEIS ER STODA I PARTIET ?

SJØLV OM DET KAN HENDE HAR VORE VANSKJELEG Å SJÅ SÅ ER DET SLIK AT DS I DET SISTE HAR SETT AT DET STÅR MYKJE PROBLEMAR UTE I GRUNNORG. OG I PARTILEIINGA PÅ ULIKE NIVÅ. VI HAR FREISTA Å FÅ EIT BETRE GREP PÅ KVA FEILA BYGGJER PÅ OG NYTTA MELLOM ANNA MILITARKONFERANSEN TIL Å FÅ EIT BETRE OVERSYN OVER KORLEIS AVDELINGANE SJØLVE SER PÅ DESSE TINGA.

-Det er betryggjande å komme heim til avdelinga å fortelje at andre har dei same problema som vi, sa ein deltakar på konferansen i oppsummeringsrunda. Deltakarane var samstøtte i at problema var store i det politiske arbeidet for tida, og at slike ting som liberalisme og låg entusiasme prega mykje av kaderen no. Ein deltakar sa at DS og KOS snarast må skrive om dette, og få klårt fram at stoda ikkje er bra! Her gjengjev eg dei viktigaste synspkt som kom fram:

For mykje arbeid er eit stort problem, og eg er usamd med siste KOS-leiar som hevda at dette ikkje var problemet, sa ein. I avdelinga mi gjorde vi ei undersøkjing siste hausten som synte at det gjennomsnittlege talet på meter som kameratane var på pr. veke var mellom tre og fire!! Kameraten meinta at dette spegla ei svak forståing for kva politisk arbeid er og bør vere. Korleis skal vi som kommunistar jobbe? Ein prat over ein kaffikopp er òg politisk arbeid.

Feil i arbeidsmetoden ligg til grunn for dette meinta same kamerat. Samstundes er stoda blant folk og ein rekk-

sjon på "harde tider" med alt for store målsetjingar som ikkje har vorte oppfylde. KK er eit døme; idealistiske planar og små resultat.

Ein annan hevda at vi hadde utvikla oss frå å driva med massevis av oppgaver samstundes før i tida til å forskreva oss no på alle dei ulike prosjekta som har vokse opp som paddehattar med tida (SSK; Antifascistisk, 3.vk..). Samstundes har det ikkje vore nok fast line på korleis folk skal nyttast, flyttast frå det eine til det andre, og dette har ført til demobilisering.

Ein meinte at anti-byråkrati-kampanja i fjor vart praktisert som ei "antimøte-kampanje" og at dermed dei verkelege problema ikkje kom opp til overflata.

Vi oppsummerer ikkje skikkeleg det vi har gjort, og oppgåvene vert heller ikkje skikkeleg stilte, vart det sagt.

Organiseringa er ikkje god nok mellom avdelingane av di mange oppgaver går ut over det som ei avd. kan makte aleina. Det trengst ei organisering på tvers av avdelingane i høve til slikt som 1. mai og RV.

Framhald av oppsumm. om "stoda"

Kaderpolitikken er et sentralt spørsmål, den har i det siste vore elendig sa folk. Det same med studiane. "Dette er fyrste gongen i eit mangeårig partimedlemskap at eg deltar på ein felleskonferanse av noko slag! DS må sørgje for mykje meir samkvem mellom avdelingane, konferansar etc."

Ein annan beskreiv den skakke utviklinga i kaderpol. slik: Vi har fått eit lag med såkalte "leiande folk" som flyg omkring og gjev retningslinjer til andre kameratar i avdelingane osv. Dette fører med seg ansvarsløysse frå dei "underordna" av di dei aldri vert gitt skikkeleg ansvar, aldri vert stolt fullt og heilt på. Dette er monopolisering av alt styre og stell, og det fører oss ut i manglande demokrati.

Demokratiet ja! Demokratiet vantar frå toppen og nedover hevda ein annan, som samstundes meinte at vi trengte ei konsolidering av den indre einiskapen i partiet nå. Mangelen på demokrati er eit resultat av dårleg organisering vart det sagt, og det vart teika på einiskilde tiltak som hadde gjeve bra resultat for å ta hand om demokratiet. Ei avdeling hadde nytta ei "fadderordening" for å avlaste møtene, m.a.o. at mange ting vart løyste eller teke opp mellom dei to som ordninga gjelde. "Det er udemokratisk å ha ein sprengd dagsorden" sa ein. Frå ei anna avd. vart det trukke fram framifrå røynsler over lang tid med ei intern avis der styret keyrde ut dei planar og vedtak som var gjort, der det vart debat om dei ulike emna som har vore oppe osv. Dette har utvilsamt vore ein viktig årsak til at denne avdelinga ikkje lir under mykje av dei problema som kjem fram her, meinte representanten frå avd.

Det å løysna på skjortesnippet og skapa meir demokrati må vera det viktigaste som må til for å løysa alle dei andre feila som vi ser i dag, vart det sagt.

Det vart i nokre setningar òg trukke fram einiskilde positive terkk som t.d. at vi hadde gjort framgang i einiskapsforståinga og -arbeidet, og i analysering meir nyansert og dialektisk. Men dette punktet var først og framst eit "fritt fram"-punkt der det var viktigast å få fram alle problema. B.B.

Forsvarsbevilgninger forts. fra s. 12

Vi hånte han for dette yrkellige og småborgerlige standpunktet, nei rette! Ei slikt standpunkt fører bare til endeløse forsikringer fra Rolf Hansen om all verdens Mellbye-utvalg og granskingskommisjoner, uten at en tøddel av virksomheten til etterretningsvesenet forandres. Det er bare så rart at dette, som skulle høre med i ABC'en til en marxist-leninist, fullstendig er glemt av forfatterne av teseforslaget. Disse snakker fortredningsfullt i vei om "bare til støtte for den delen av forsvarsbudsjettet vi kan gå god for." Jeg skulle tru den samme Rolf Hansen vil flire godt når han ser at A&F er gått igang med å finsikte hvilke våpentyper som er bedre egna til å slåss mot den sovjetiske militærmaskinen og mindre egna mot den norske arbeiderklassen, og høytidelig ber regjeringa velge våren ut fra dette kriteriet! Resultatet ville bare bli et nøyaktig like reaksjonært og borgerlig forsvar, og at en ensidig stemme som til nå har avslørt forsvaret og dets klassekarakter, fortummet.

Med det samme jeg var innom Listesaken, skulle jeg ha spurt til å spørre de som er for forsvarsbevilgninger, er dere for et etterretningsvesen også?

Dette var to prinsipielle spørsmål; det finns mange fler, og de bør tas opp én etter én. Dette får imidlertid klare seg i denne omgang. Ellers vil jeg bare si at jeg syns partiet har hatt en uklanderlig praksis i dette spørsmålet helt fram til nå. Oktoberbøkene, (Trædal, Mil.kommisjonen av -45, Ottar Strømme..) holdninga vår i Listesaken, Blindheim- og Meyer-sakene er alle uttrykk for ei riktig linje. Denne linja står i skarp strid med det revisjonistiske pkt. 8 i forslaget til teser om militærspørsmålet. LA OSS HOLDE FAST VED DEN RETTE LINJA! IKKE ETT ØRE TIL DET BORGERLIGE MILITÆRAPPARATET!

Valdemar.

I forrige nr. blei det lovt å komme med ei oppsummering fra en sentral KK-konferanse som DS hadde en repr. på. Det står ei utmerka oppsumm. i siste TF som vi ber folk studere nøye, og ser ikke noen grunn til å kjøre ei tilsvarende her.

KONFERANSEN som DS arr. for påske er delvis referert her, men dei andre emnet-om krise og faglig politikk vil bli oppsummert i mai-utgavert.

RED.

SMÅPLUKK & -kos ➡

SKAL VI BARE VERVE MANNFOLK ?

Takk for svar på innlegget mitt om partijenter, emn fremdeles er det mange uløste sp.m. Jeg synes diskusjonen om antall kader i KF er en avsporing. Vanligvis har jo mangel på uorganiserte vært et støttere problem. Tross alt fins det en god del partijenter som jobber i KF, og hovedproblemet er hvordan disse fungerer. KF er egentlig et fint måleinstrument for å vurdere partiets fostring av kvinnlige ledere, for i en front hvor menn er utelukket, er det jentenes jobb å sette partilinja ut i livet. De fleste vil skrive under på at partiet har for svak kaderfostring, og at det er spesielt få ledere blant jentene. Dersom sammensetninga av medlemmer er 50/50 kvinner og menn, vil konsekvensene bli store for hele partiets styrke. Ergo bør vi ta tiltak for å bedre situasjonen. Jeg tror dette er mulig uten omprioritering av årsplanen, eller drastiske tiltak som egen kvinneorganisasjon innafor partiet.

LIKE RETTIGHETER OG PLIKTER

Lenin understreker dette med like rettigheter og plikter. Når det så gjentar seg flere ganger at kamerater står for motstridende linjer i KF, eller at det ikke fins linjer på viktige sp.m. (jfr. deling av KF i distriktet) så er dette et såpass alvorlig brudd på partiets arbeidsmetoder at det bør taes opp. Om det eksiterte sånne forhold i andre fronter hvor partiet jobber, ville det ført til umiddelbare reaksjoner. Hva skjer ? Jo, DS er tause som døden, kvinneansvarlig i DS svarer ikke på kritikk, og ingen andre reagerer med innlegg i KOS.

KVINNENES RETTIGHETER OG-PLIKTER:

Vi har rett til å få veiledning på oppgavene våre, og vi har plikt til å sette vedtak ut i livet på best mulig måte. Vi har plikt til å stå sammen utad, men forutsetninga er at vi veit hva vi skal gå inn for. Jeg har for lite opplysninger til å plassere ansvar, men jeg liker at dette ekseplet er viktig for å sette ut hvor skoen trykker m.h.t. fostring av jenter.

NOEN SPØRSMÅL

Jeg vil sette opp noen spørsmål til videre diskusjon:

1) Er hovedproblemet at DS ikke ser nødvendigheten av å lede dette arbeidet ? Det fins sikkert problemer med manglende kapasitet, og prioritering av andre oppgaver, men det forklarer ikke at KF-jentene får selve sin egen sjø.

KOS er til bl.a. for å sikre et minimum av kontakt når fraksonsmøter og personlig veiledning ikke er mulig å gjennomføre.

2) Er problemet at partijentene saboterer vedtak som er fatta av ledende organ ? Om det er tilfelle burde det komme skarp kritikk og krav om sjølkritikk fra ansvarlige jenter. Ideer om at jentene er en gjeng tullhøner som det ikke går an å stole på, må nødvendigvis bli en effektiv brems på all kaderfostring.

3) Er problemet at jentene sjøl ikke oppfatter seg som ledere ? At de viker tilbake for ansvar og er tilfreds med en tilbaketrukkene plass i partiarkivet. Hvordan skal vi makte å lede avdelinger, fagforeninger, støreikekamper og økonomikampanjer dersom vi klarer å lede vår egen frontorganisasjon ?

Dette blir omfattende, men jeg tror at vi trenger et oppgjør med ideer om at jenter (med få unntak) nødvendigvis skal være tilbaketrukkende innafor partiet. Kvinneundertrykkinga i samfunnet virker sjølsagt inn på oss, men vi skal jo hele tida kjempe mot borgerlig ideologi i partiet. Dersom vi "mangler kapasitet" til det, bør vi i framtida i hovedsa k rekruttere menn som partimedlemmer.

Cruella.

o o o o o

"Rød ungdom trenger hjelp" forts

og om at en revolusjon uten ungdommen er umulig, blir ofte tatt fram ved høytidelige anledninger. Men mellom høytidelighetene blir betydninga av de store ordene glemt. RU er ikke bare et reservoar. I løpet av de siste åra

mener jeg faktisk at partiet har hent alt for mange kamerater fra RU, sånn at RU har stått tilbake svekka. Det tjener kanskje partiet på kort sikt, men på lengre sikt vil RU på den måten bli svakere. Ett av RU's problemer er nettopp mangelen på sterke og skolerete folk. Det er ikke særlig moro å bli danka ut av Unge Høyre på konfrontasjonsmøter gang på gang. Jeg ber om å få svar på dette innlegget og mener vi trenger en disk. om forholdet mellom RU og AKP nå.

TRULS

Partiet & jentene:

t r e n g e r h j e l p !

Protest - skriv!

Dette er et protestskriv fra to tilbake-liggende partijenter i KF. Nå kommer en del bastante påstander som ikke er dokumentert: Delvis "bitter følelse", delvis uenighet i partiets kvinnepolitikk (eller mangel på sådan).

Prinsipp-programmet sier på s. 78 :

"Utan at kvinnene tek del i revolusjonen, er det uråd at han kan sigrå."

Partiets kvinnepolitikk er ikke i sam-svar med sitat ovafor.

- Kvinnedagen er ikke så viktig, mye mindre viktig enn 1.mai. 8 .mars er for 1 lavt prioritert. (Hvorfor ikke direktiv om å gå i 8.mars tog ?

- Det har stått altfor lite om 8.mars i interbladene.

- Jenter i partiet går på gress - vi er et redskap og ikke ei drivkraft. Parti-jenter er annenrangsmedlemmer.

-Kvinnfolk i partiet er også dobbelt undertrykt, og partiet har ikke en særegen linje for å løse sånne problemer internt.

- "Svakhetene i KF avspiller i stor grad nivået hos den kvinnlige parti-kaderen"

(KOS jan.) Ja, og i like stor grad partiets lave prioritering av KF.

- Partiuavhengige KF-jenter kritiserer partiet for for liten deltakelse i 8.mars arbeidet :

DERFOR MÅ VI :

- starte og forsette kvinnekampdiskusjonen med mål å opp-prioritere kampen mot kvinne undertrykkinga. Fast spalteplass til kvinnekamp i TF.

- Utvikle egen linje på å fostre kvinnlige kadre med f.eks studier og oppgaver utifra det reelle nivået

- Styrke kvinnekampen for å styrke kampen for revolusjonen :

Lise og Lotte

SVAR til Cruella, Lise og Lotte mang-ler pga at kvinneansv. i DS bl.a. har vært opptatt med beretninga. Svar til

disse samt til Truls kommer i mai-ar. snittsalderen på Albanias folkehær,

De siste åra har Rød Ungdom utvik-la mange og store feil. Størrelsen og aktiviteten har skrumpa inn, og idag er det sånn at mange RU-lag rundt omkring har problemer med å fungere som en kamp organisasjon. Byråkrati og sekterisme er ord som har gått igjen i RU's interne diskusjoner. Personlig mener jeg at det som først og fremst ligger i disse ord-ene er problemet med hva slags organi-sasjon Rød Ungdom skal være, hva slags form vi skal ha. RU er ungdomsforbundet til AKP(ml) og har som særegen oppgave å mobilisere ungdommer til kamp. Målset-tinga er helt riktig å bli et massefor-bund som organiserer, knytter til seg og oppdrar det store flertallet av ungdom-men i Norge.

Det er ingen overdrivelse å slå fa-
(ost)st det er langt igjen til det målet er nådd. Faktum er at RU de siste åra har gått tilbake. På gymnasene f.eks sitter Unge Høyre med bukta og begge endene, mens vi omtrent ikke har folk igjen. På ungdomskolene er situasjonen enda verre

Mitt poeng er at fordi RU er parti-ets ungdomsorg. er det også dets oppga-ve og ansvar å lede RU. I hvilken grad blir dette gjort? Hvor ofte diskuterer f.eks partiet RU's problemer og liv? I begynnelsen av -78 var RU høyt prior-iteret, noe som raskt førte til framgang både for RU og for antallet kamper og aksjoner ungdommen førte. Det var bra, men partiets grep den gangen blei slip-pi for raskt, og når det blei slippi så førte det til at mange aksjoner ("sted å være" o.l.) kokte bort i kålen. Jeg me-ner RU må tas alvorlig og prioriteres. Lokalt så må det være et minimum at en partikamerat har kontakt med RU-laget, deltar på lagets styremøter og helst deltar i lagets arbeid også. Hvor mange steder eksisterer det en sånn form for ledelse? Jeg snakker ikke her om kontak-men om partiets ledelse og veiledning overfor Rød Ungdom.

En annen ting: Akkurat som KF og KK har RU for tida enorme økonomiske pro-blemer. At RU sjøl ikke klarer å styre økonomien og unngå at den går i grøfta kan jeg forstå, men at ikke partiet var klar over denne utviklinga og greip inn i tide mener jeg er feil!

Til slutt: Jeg har en følelse av at noen partikamerater ser på RU kun som et reservoar. Ei lekegrind som har til oppgave å produsere framtidige parti-kamerater. De store ordene om gjennom-

Spesialistprinsippet må få spillerom!

HVA ER EN KK-SPELIALIST ?

En KK-spesialist er en kamerat som bruker minst 75% av arbeidskapasiteten sin på KK arbeid. En som gjennom diskusjoner, mye praksis og oppsummeringer utvikler spesielt framskredne metoder både i salg, verving av abonnenter og fostring av uorganiserte til KK-arbeid. En som bevisst og systematisk jobber for at KK skal få en stadigere plattform å stå på. En som har et spesielt godt grep om vanskeligheter og problemer i KK-arbeidet, og som ser det som sin oppgave å være drivende i å overvinne disse vanskene.

En som kritisk leser og studerer KK hver dag, og som ikke nøler med å kritisere feil og mangler ved avisa.

Klarer vi gjennom kampanja å utvikle endel slike folk, så vil vi legge et viktig grunnlag for KK-arbeidet også når kampanja er avslutta. På den måten vil vi både styrke KK-arbeidet, og frigjøre krefter til andre oppgaver. I tillegg vil det skape entusiasme når en føler at en mestrer ei oppgave og at den gir resultater.

VAR PÅ VAKT MOT FEILA FRA FORRIGE ÅP!

Den forrige kampanja vi hadde i partiet var ungdomskampanja. Jeg tror det er lurt av oss å gå tilbake til den å se hvilke feil vi gjorde da, og hva vi gjorde bra, for å kunne lære av det i den kampanja vi nå er inne i.

For det første så tror jeg den forrige kampanja viste at grundige disk. på ungd. betydning var en forutsetning for framgang. M.a.o. så må vi være konsolidert på at vi trenger KK-som dagsavis. Det tror jeg vi i stor grad er, sjøl om det ennå finnes ideer på at det ville være riktigere med ei uke avis.

For det andre så var metoden med "Ungdomsleder" viktig og riktig. Disse kameratene var stort sett blant de mest ledende. de utvikla etterhvert et bra grep om oppgava. De blei spesialister, og det ga resultater.

GA IKKE VARIGE RESULTATER

Sjøl om det sikkert kan pekes på andre ting så tror jeg at dette faktum også peker på de største svakhetene ved kampanja.. Det blei lagt altfor liten vekt på å fostre nye folk som kunne føre kampanja videre. Det blei lagt for stor vekt på kortsiktige resultater, og dermed for lite på de langsiktige. Metoden med å sette av en ledende kamerat som ungdomsleder var ikke nok. Det skulle i tillegg bli stilt oppgava med å utvikle andre som seinere kunne overta.

HVA FORTELLER DETTE OSS OM KK-KAMPANJA ?

En KK-kampanja som ikke gir varige resultater vil være et slag i tomme lufta. Vi må sikre at abonnenter blir verva, at løs salget fortsetter å øke, at KK-gruppene utvikler seg, at lokalredaksjonene er i liv laga også etter at kampanja er over. Da vil kanskje andre oppgaver bli stilt som hoved oppgaver. Har vi da satsa på at "alle gjør alt" eller på en to-tre ledende kamerater så ligger vi tynt an. Viss vi derimot bruker ledende kamerater i kampanja, setter dem sammen med mer uerfarne kamerater, og gir dem oppgava både å drive fram kampanja og å fostre de andre slik at de seinere blir istand til å overta. Ja, da har vi lagt mye av grunnlaget, vi har utvikla nye ledere (og det trenger partiet mange av), vi har utvikla spesialister, og vi har gjort det mulig at flertallet av kameratene kan kaste seg over nye oppgaver (med god samvittighet) når de blir stilt.

DERFOR : FRAM FOR KK-SPELIALISTER
og

FRAM FOR EN BEVISST FOSTRING AV NYE LEDERE!

KAMERAT I RED.

KVALITETEN PÅ BERETNINGSSUTKASTET OG

DETTE KOS har en del ikke helt bra trykkekvalitet. Beretninga har gjennomslag pga for tynt papir. Dette KOS'et har noen blanke pletter som vi ikke har makta å kvitte oss med. Vi ser gjerne at folk skriver inn og kommenterer på godt og vondt. Men alt i alt er det utvilsom framgang å spore, tenk med skrekk og gru på fjorårsberetninga!! Og som sagt så satsar vi på offset fra og med mai-nummeret.

STÖTTE TIL MILITÆRTESE-FORSLAGET

DISTRIKTSPARTIET HAR NETTOPP GJENNOMFØRT EN KONFERANSE DER MILITÆRTESENE BLEI TATT OPP, BLANT ANNET PÅ BAKGRUNN AV DE RAPPORTENE SOM ER KOMMET INN FRA AVDELINGENE. HER FØLGER EI KORTERE OPPSUMMERING AV DISKUSJONEN.

VI STØTTER ENDRINGSFORSLAGA!

Rapportene fra avdelingene (som for øvrig er alt for få) viser at forslagene til endringer som står i teseutkastet ikke har voldt de store problemene. Men det finns sjølsagt en del uenighet, tildels ganske skarp.

Konferansen slo fast at å endre parolen "ingen bevilgninger" ikke er et prinsipielt, men et taktisk standpunkt som er betinga av at faren for krig er overhengende, i motsetning til "faren" for revolusjon. Men nettopp derfor er det også viktig å være obs på at vi ikke tildekker den viktigste funksjonen til militæret, dets klassekarakter som et våpen retta mot indre oppstand og arbeidsfolk.

Å fjerne parolen "ingen bevilgninger" betyr at vi vil agitere for ei styrking av forsvaret. Men det betyr ikke ei styrking på generalenes og regjeringas premisser. Endringa gir oss en helt ny mulighet til å ta konsekvensen av synet vårt på krigsstrusselen, konkret på det militære området, og dermed et nytt perspektiv for politikken vår. De som kanskje vil ha den største direkte nytta av ei sån linje er soldatene sjøl. Det blei påpekt at disse

skal lite behandla i teseutkastet. En komitee viste åssen den tosidige karakteren til forsvaret måtte få innvirkning på soldatenes arbeid: På ei side drivt hard klassekamp for soldatenes interesser, på andre sida å "gjøre seg til venns" med befal som sitter inne med masse kunnskap om både strategiske planer og om våpentechnik o.l.

Opp mot å fjerne parolen om bevilgninger blei det sagt at vi har for lite greie på mil. spørsmål, vanskelig å vite om vi trenger det eller det våpenet osv. Påstanden er uten tvil rett, og konferansen slo fast at vi må bløffe mindre og undersøke mere når det gjelder våpen og militære planer. Å holde sånt skjult er nettopp linja til mil. ledelsen; soldatene skal bare adlyde og ikke vite hva de gjør. Vår politikk må være: Militærkunnskapen ut til folk!

Spørsmålet om kvinnelig verneplikt har det omtrent ikke vært grunnleggende uenighet på kun praktiske forbehold.

ÅSSEN VURDERER VI 2. VERDENSKRIG?

Dette mente innlederen var viktig når vi skal forstå dagens situasjon. Dette omfatter mye, bl.a. spørsmålet om Kominterns rolle kontra de nasjonale partiene som nå debatteres i Røde Fane. Det konferansen konsentrerte seg mest om var å bli enige om hva slags krig dette var. Imperialistiske land kan føre ulike typer krig, rettferdig eller urettferdig. Det finns minst tre oppfatninger om siste krig. Stalin og Komintern sa inntil krigens ende at den frø starten av var en omfordelingskrig mellom imperialister, men at da Sovjet blei angrepet av Hitler skifta krigen til å bli en rettferdig anti-fascistisk krig med vestmaktene og Sovjet på samme side. Dette synet blir støtta av Mao. Men i 1946 sa Stalin at krigen fra første stund hadde vært antifascistisk altså ei revurdering. Og Hr. Ekeland i Røde Fane mener vel nærmest at krigen, også fra Sovjets side var en urettferdig omfordelingskrig heile tida.

Konferansen kom ikke til bånns og full enighet, spesielt var det vanskelig å finne brukbare kriterier for å bestemme at en krig er antifascistisk. Ett syn sa at krigen var antifascistisk fra starten fordi England/Frankrikes inntreden bare var et forsvar mot Nazi-Tysklands herjinger. Åssen ville vi bedømt en aksjon fra vestmaktene til støtte for Tsjekkoslovakias sjølråderett i 1939, ville ikke det vært til fordel for den fronten som kjempa mot aksemaktene?

Et annet syn hevda at krigen heilt fram til Hitlers angrep på Sovjet i 41 var urettferdig fra de vestlige stormaktenes side, fordi de fram til det tidspunktet ikke hadde blitt tvunget inn i en brei allianse som t.o.m. omfatta deres argeste fiende, Stalin. Dette resulterte i stadige forsøk på å andre land opp mot Sovjet som i den finske vinterkrigen 39/40. Dette var uttrykk for at tanken på omfordeling var viktigere enn å slå Hitler.

Begge syn sto på at krigen hadde sterke elementer av av begge delene i seg, og at vanskeligheten kom når en skulle vurdere hovedsida.

NATO-ET HOVEDPROBLEM FOR OSS NÅ!

Vurderinga av 2.verdenskrigen har aktualitet når vi skal vurdere alliansespørsmål og blokkpolitikk i dag og i en kommende krig. Hva vi mener om NATO vil i stor grad bestemmes av hvor brei vi mener fronten mot den mest aggressive supermakta må være. Likevel mente konferansen at tesse var for unnvikende på for eller mot NATO i Norge. Sjel om det skulle oppstå en situasjon der Sovjet får en brei allianse av stater mot seg (noe som er høyst aktuelt i og med Kinas vellykka framstøt overfor f.x USA og Japan) i en antifascistisk krig, så må ikke vi vakle på spørsmålet om å slippe uvenn inn mens vi jager ut bjørnen. Vi må aldri gi fra oss initiativet til stormaktens diplomati og hestehandel, og vi må for all del unngå å komme i den situasjonen at f.eks. USA står igjen som ei makt med goodwill i arbeiderklassen etter at krigen er avgjort. Ingen må tvile et sekund på at USA's mål er å gå ut av en ny krig som hersker nr 1, og at ingen midler er utenkelige for å nå dette målet. Dette må vi propagandere nå og ikke tildekke det ved å si at "vi er mot NATO, men det passer faktisk akkurat nå!" Vi må lære av det som skjedde i 1944/45 i Hellas da Churchill kom som "venn" og slaktet hele partisanbevegelsen og hindret kommunistene i å ta makta. Albanerne derimot sa: Vi er allierte med dere, men ikke prøv å gå i land her for da skyter vi!

Fløstaparten av deltakerne mente at vi sto foran en imperialistisk omfordelingskrig, der vi uansett ikke måtte la andre makter okkupere norsk jord, hvor "preventiv" okkupasjonen enn blei hevda å være. Flere advarte også mot at norske kommunister skulle la seg dirigere av Kinas analyser og diplomatiske manøvrer og allianser til å legge ned kampen mot "visse supermakter".

Det kom atskillig flere synspunkter på bordet enn det som er mulig å få med her. Mer D.Z.-XK's utmerka utenrikskommentator har oppfordra til debatt i avisa om åssen vi skal stille oss til NATO som 70-åring, og jeg oppfordrer spesielt folk i distriktpartiet til å kvesse pennen for. Etter rapportene å dømme skulle det ikke være manko på motsigelser.

F.S. Et punkt tok også opp stoda i partiet i forhold til krigsfaren. Denne oppsummeringa finner du sammen med annet stoff om "stoda i partiet" etter innlegget til Viggo om vi har blitt flinkere til å lede

militærdebatten:

FORSVARSBEVILGNING?

Jeg må si jeg har steila litt når jeg har lest Gråtopp & Co's meninger og argumenter i spørsmålet om bevilgninger til det borgerlige forsvaret. Bl.a. syns jeg det er en skrikende mangel på å se og begrunne dette forslaget om linjeskifte i lys av de marxist-leninistiske prinsippene partiet vårt bygger på.

1) Hovedmotsigelsen i det norske samfunnet går fortsatt mellom borgerskapet og proletariatet. Hovedmotsigelsen er den motsigelsen i et samfunn som virker inn på og preger alle andre motsigelser. Vi som er medlemmer av proletariatets parti jobber for å styrke sida til proletariatet i denne motsigelsen. Hvordan får vi dette til å rime med å stemme for bevilgninger til forsvaret? Det er mer enn jeg begriper. Eller er det sånn at forfatterne av pkt. 8 i tseforslaget atilltiende har gått ut fra at hovedmotsigelsen har endra seg, f.eks. til mellom det norske folket og en kommende okkupant? Da over de vol mot bl.a. Mao som hardnakka hevder at hovedmotsigelsen over under borgerskapets styre holder seg helt fram til en fremmed okkupant står i landet.

Vi slåss for en riktig hovedmotsigelse og analyse av det norske samfunnet under kampen mot høyre-avviket, mot andre revisjonistiske varianter som åpner for farlige illusjoner om småborgerskapet og deler av borgerskapet. Jeg syns vi skal slåss minst like hardt mot dette bevilgningsforslaget som åpner for enda farligere illusjoner!

2) Det som nå og alltid før har skilt oss kommunister fra hele floraen av opportunister, har bl.a. vært at vi ingen illusjoner har hatt om å kunne overtale eller presse borgerskapet til å bli snille i såne spørsmål som berører selve fundamentet for borgerstyret. Ta f.eks. etterretningsvesenet. Da Listesaken blei rulla opp, uttalet Berge Furre at det var riktig å opprettholde et etterretningsvesen, men at myndighetene måtte sørge for at det var demokratisk innstilt, og som bare konsentrerte seg om landets ytre fiender og lot nordmenn på venstresida i fred.

forts. s 7.

B.B.